

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/556/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207928
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512207928.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa P. B. E., s.r.o., P., Š. XX, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi I. L., bytom Y. Č..E.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Košice, Stará baštová 2, o zaplatenie 770,64 € s prísl., o odvolaní žalobcu a vedľajšieho účastníka proti rozsudku 10C 255/2012-46 zo 4.6.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 68,38 € na účet právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,11 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 439,24 € s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, vyslovil, že žalobca a žalovaný nemajú právo na náhradu trov konania. Vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 34,19 €, na účet právneho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že o náhrade trov konania medzi účastníkmi rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalovaný v konaní bol úspešný ale mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli, rozhodol, že sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (neúspešný žalobca nemal právo na náhradu trov konania). Vedľajší účastník, ktorý zastupoval žalovaného, mal z hľadiska procesného úspech a uplatnil si náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu medzi týmito účastníkmi súd konštatoval, že v danom prípade ide o tzv. drobný spor, preto dospel k záveru, že do úvahy prichádza aj možná aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprimerané pohľadávke. Konštatoval, že v rámci úvah či sú neprimerané trovy konania a či prichádza do úvahy možnosť použitia § 150 ods. 2 O.s.p. je podľa súdu potrebné prihliadať na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré žalobcu viedli k jej uplatneniu na súde, na postoj a správanie žalovaného a tiež na okolnosti poskytnutia právnej pomoci. Uviedol v tejto súvislosti, že súdu je zo súdnej praxe známe, že advokát vedľajšieho účastníka zastupuje tohto vedľajšieho účastníka v obdobných veciach v desiatkach až stovkách iných sporov, nejde teda len o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva pre predmetnú vec. Vzhľadom na totožný právny problém, je pracnosť jednotlivých administratívnych prác, ale aj právna náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci, značne znížená. Riadiac sa týmito úvahami dospel k záveru, že v prejednávanej veci treba považovať za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 50% z vyčíslených trov, teda sumu 34,19 €.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadli včas podaným odvolaním žalobca a vedľajší účastník.

Žalobca v odvolaní navrhol zmeniť rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov nepriznáva. Odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. právne argumentujúc, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezohľadnil skutočnosť, že náhradu trov nepriznal žiadnemu z hlavných účastníkov, teda ani žalovanému, ďalej že súd nesprávne posúdil, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom boli účelne. Vyslovil v tejto súvislosti názor, že vedľajší účastník nepriniesol do konania žiaden prínos, keďže poukazoval iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj sám, z úradnej povinnosti.

Rozsudok vo výroku o náhrade trov konania napadol včas podaným odvolaním aj vedľajší účastník a uviedol, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení. Výška trov vedľajšieho účastníka nedosahovala ani len výšku žalovanej pohľadávky (iba 20% z výšky žalovanej pohľadávky), teda v žiadnom prípade ju niekoľkonásobne neprevyšuje, čo je vlastne aj prípad v zmysle dôvodovej správy zo zák. č. 348/2008 Z.z., v ktorom súd zväží, či použije § 150 ods. 2 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30.4.2012 sp.zn. 9Co 59/2012, z ktorého ďalej citoval časť rozsudku Súdneho dvora vo veci Banco Espanol C61/10. Zdôraznil, že v konkrétnom prípade je súd povinný priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v plnej výške, lebo takáto náhrada trov je jedným z prostriedkov, ako možno odstrašiť žalobcu od podávania ďalších neodôvodnených žalôb a môže pri jej dôslednom uplatnení zo strany súdov zabrániť ďalšiemu súvislému a masívnemu uplatňovaniu neprijateľných zmluvných podmienok proti spotrebiteľom. Podľa jeho názoru súd mal v danej veci vylúčiť aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže na jeho použitie nebol dôvod a jeho použitie v konkrétnom prípade je aj v rozpore s článkom 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ Cofidis C-473/00. Mal za to, že ak by súd znížoval nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov alebo mu ju dokonca nepriznal, žalobcovi by nič nebránilo podávať ďalšie nedôvodné žaloby proti spotrebiteľom spoliehajúc sa na to, že súd jeho počínanie na jeho ťarchu nezohľadní pri náhrade trov konania, resp. v minimálnom rozsahu. Zdôraznil napokon, že v danom prípade bola jeho činnosť v súlade s účelom súdneho konania a v dôsledku jeho činnosti sa poskytla náležitá ochrana práv odporcovi ako spotrebiteľovi. Na základe uvedeného navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 68,38 € a navrhol zaplatiť mu aj trovy odvolacieho konania vo výške 21,09 €.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu a odvolanie vedľajšieho účastníka v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka zmenil podľa § 220 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania dospel k záveru, že vzhľadom na procesný úspech žalovaného v konaní, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, má aj vedľajší účastník nárok na náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia. Náhradu trov mu však nepriznal v požadovanej výške, ale ju krátil v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru odvolacieho súdu zistené skutočnosti odôvodňovali priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v celom rozsahu. Z dôvodovej správy k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení zák.č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008, vyplýva

úmysel predkladateľa zákona vo veciach s nízkou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané, a to obdobne ako je upravené v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, tzv. drobných sporoch. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. O taký prípad v danej veci nešlo. Vedľajším účastníkom uplatnená náhrada trov nie je neprimeraná voči pohľadávke žalobcu, preto nebol dôvod pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej a to v základnej sadzbe po 26,56 € za úkon (§ 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.). Za tieto úkony patrí aj režijný paušál 2 x 7,63 €. Trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 68,38 €.

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 1 písm. f/ O.s.p. , t.j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, že vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaný, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval mal ohľadne žalobcom uplatneného nároku na zmluvnú pokutu úspech, lebo žaloba bola v tejto časti zamietnutá (súd nesprávne určil iba výšku náhrady trov - poznámka odvolacieho súdu).

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania, ku ktorým podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Žalovaný, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mal vo veci úspech vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty. Vedľajší účastník vstúpil do

konania na strane žalovaného iba ohľadne tohto nároku žalobcu (žalobou boli uplatnené aj iné nároky), preto treba mať za to, že v rozsahu svojho pôsobenia mal plný úspech, preto správne mu bola priznaná náhrada trov v zodpovedajúcom rozsahu.

V odvolacom konaní mal úspech vedľajší účastník, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania (vo výške 33,54 €). Odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.) pozostávajúcu z odmeny za jeden úkon právnej služby - podané odvolanie (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), a to vo výške 8,30 € a k tomu režijný paušál 7,81 €. Celkom vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,11 €. Predmetom odvolacieho konania boli len trovy konania vo výške 68,38 €, čo je tarifná hodnota veci v odvolacom konaní (§ 10 ods. 1 cit. vyhl.) a odmena takto patrí vo výške polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (16,60 €), teda vo výške 8,30 € za jeden úkon v súlade s § 13a ods. 2 písm. b/ cit. vyhl.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.